

प्रवेश सं० ७६८५

विषयः धर्मशास्त्रम्

कस सं०

नाम आद्य निर्णयः

ग्रन्थकार

पत्र सं० १-७, ९-११, १-७, २३-२७.

श्लोक सं०

अक्षर सं० (पंक्तौ) ३८ पंक्ति सं० (पृष्ठे) १०

आकारः १०.६" x ४.६"

लिपिः दे. ना.

आधारः का.

वि० विवरणम् अपू०

12033

दि. १४४०.

पी० एस० यू० पी० -- ७७ एस० सी० ई० -- १६४१ -- ४० ०००

द्विजोत्तमः। तेनैव सर्वमाप्नोति पितृयज्ञक्रियाफलं २२ अथ कथं तनीव्यादिपुत्राणां पितृत्वमायातंकथंच पितरस्तु
पिताः संतो मनुष्यादीनां पितृंस्तर्पयंतिकथंच पुष्टिकामेन पुष्टिरवाप्यतस्त्यपेक्षायां श्रोतुं सुखं प्रवृत्त्यर्थं
युधिष्ठिरनाम्न संवादं हरिवंशायं पितृकल्पमेव लिख्यते ॥ युधिष्ठिर उवाच ॥ पुष्टिकामेन धर्मज्ञक
थं पुष्टिरवाप्यते ॥ एतद्वै ज्ञातुमिच्छामि किं कुर्वीतो न शोचति ॥ २३ ॥ नाम उवाच ॥ आद्वैः प्राणातिहिंसा
हन्सर्वकामफलैस्तथा ॥ तत्परः प्रयतः श्राद्धं प्रेत्य चेहसमो दत्ते २४ पितरो धर्मकामस्य प्रजाकामस्य
वा विनो ॥ पुष्टिकामस्य पुष्टिं च प्रयच्छंतियुधिष्ठिर २५ युधिष्ठिर उवाच ॥ वर्तते पितरः स्वर्गं केषां चि
न्नरके पुनः ॥ प्राणिनां नियतं युक्तं कर्म जं फलमुच्यते ॥ श्राद्धानि चैव कुर्वन्ति फलकामाः सदानराः ॥
अनिसंधाय पितरं पितुश्च पितरं तथा २७ पितुः पिता महं चैव त्रिषु पिं डेषु नित्यदा ॥ तानि श्राद्धा
नि दत्तानि कथं गच्छत्यथो पितृन् २८ कथंच शक्तास्ते दातुं नियमस्याः कथं पुनः ॥ किं वा ते पितरो नो

सकान्यजामोवयंपुनः ३१ देवा अपि पितृन् स्वर्गे यजन्तीति चनः श्रुतिः ३० एतदिदं न्यहं श्रोतुं किं
 वाहाकृतं ॥ नमो वाहयत्वेष्वाकधामेनरसत्तमा ३१ यदादत्तं पितृणां वेतारणायेह कल्पते ३२ मी
 पुराणा ॥ अत्र ते कथं विष्णोमियथा तत्त्वमहिंसाये चने पितरो ये स्मयान्यजामोवयंपुनः ३३ पित्रा म
 नपुरागांतं लोकान्तरगते न वै ॥ आहु काले मम पितृ मया पिंडः समुद्यतः ३४ तं पितामहस्ते नमिन्वा
 नमि ममया चत ॥ हस्ताभरणपूर्वराके यरासि युते न वै ३५ रक्तांगुलितलेनाथया हृष्ट ३६ पु
 रामया ॥ नैष कल्पो विधिदृष्टति निश्चितवाहेन ३५ कुशेष्टवनदापिंडं दत्तवानविचारयन्ततः ३६
 पितामसे सुप्रीतो वाचामभुरयागिरा ३६ उवाच भरत श्रेष्ठ वेदान्यर्त्तं श्रुत्वा श्वतान् ॥ कृत्या दत्ता
 या प्रीतिश्च मम निर्दिष्टा ता तुला ३७ तस्मात्तवाहं सुप्रीतः प्रीत्या वरमनुत्तमं ॥ दशानितं प्रीतीह
 त्वं विषु लोकेषु जलेन ३८ न ते प्रमदितामृत्युर्विवर्ज्य विदुनिष्ठसि ॥ तत्रोक्तं नृत्तां संप्राप्य मयुः

प्रमदितान् ३९ किं वा ते प्रथितं न्योददां भिवनमुत्तमं ॥ तद्बृहिनरत्नं श्रेष्ठयत्नेन ममिवर्तते ४० इत्यु
 क्तं वतंतमममिधाय कृतां जलिः अर्बुवं कृतं कल्पो हंप्रसन्नैस्त्रयि सत्तमा ४१ पदित्वनुग्रहं न्ययत्त्वं
 तोर्हामिमहाकृतं ॥ प्रपुमिच्छास्पदं किं विधाकृतं नवतास्वयं ॥ सप्तमुवाच धर्मात्मा ब्रह्मिणो मयदाह
 सि ॥ छेत्तास्मिंशयं सर्वं यन्मां त्वं परिच्छसि ॥ अष्टं तमहं तातमत्रांतर्हितमेव वा ॥ गतः सुकृति
 नो लोका नृजातको नृहलसादा ॥ नास्म उवाच ॥ अयं ते पितरस्तात देवानामपि देवताः ॥ देवाश्च
 पितरो न्ये च यान्ययामोवयंपुनः ॥ कथं ॥ अदत्तमस्मानिः ॥ आदिप्राणाति यो पितृन् ॥ लोकान्तरगतां स्ता
 तं किं नु आहु स्यवा फलं ॥ कात्यजं तस्मिन् लोका वे स देवनरदानवा ॥ सयद्द्वारं द्वै गंधर्वाः सकिन्नरमहो
 रगाः ॥ अत्र मे संशयं तात को नृहलमतावच ॥ तद्बृहिममधर्मं न सर्वशो द्युसि मे मतः ॥ एतच्छ्रुत्वा वच
 त्स्य भीष्मो प्रीवाच वैपिता ॥ शांतमुवाच ॥ सेहो पेनैव ते वक्ष्ये नमो त्वं परिच्छसि पितृणां कारणा
 आहु कलंदस्वयं जानह्या ॥ पितरश्च यथो ज्ञताः शृणु सर्वं समाहितः ॥ आदिदेव सुता स्तात पितरो हि वि

देवताशान्यजंतिस्मलोकवेसेवनरदानवाः॥सयहरहोगंधर्वाः॥सकिन्नरमहोरगाः॥आप्यापि
 ताश्चयेष्टाद्वैःपुनराप्ययंतिवै॥जगत्सदेवगंधर्वाः॥मितिब्रह्मानुशासनं॥तान्यजस्वमहानागान्
 आर्द्राः॥आर्द्ररतंदिता॥ततः॥श्रेयोविधास्यतिसर्वकामफलप्रदा॥त्वयैवाराध्यमानास्तिनामो
 त्रदिकीर्तने॥अस्मान्नाप्याययिष्यतिस्वर्गस्थानपिभारत॥साकं देयस्तुतेशेषमेतत्सर्वं तदि
 ष्यति॥एषवैपितृनक्तश्चविदितात्माचभारत॥उपस्थितश्चआर्द्रधर्ममेवा॥नुग्राहायवै॥एनं
 चमहानागमित्युक्तंतरघोषत॥इतिश्रीदिलेपुहरिवंशेपितृकव्ये॥॥मीषानुवाच॥॥संकु
 पेतोवतेवह्न्ययन्मांत्वंपरिपृच्छसि॥पितृणांकरुणंश्राद्धेसर्वमेवयुधिष्ठिर॥ततोहंतस्यवचनो
 न्माहं देयं समाहितः॥एस्मन्मेववृष्टं योमेष्टः पितृपुरा॥समाभुवाचधर्मीत्माहं देयो
 मत्तपः॥मीषवह्न्यामितत्वेन शृणु सुप्रयतो नव॥अहंपितृप्रसादाद्देहं दद्याम्युत्तमवान्
 ॥पितृनक्त्येव लब्धं प्राप्नोते प्रथितं यशः॥सहस्रयुगपर्यंतं वदुर्वच्यं सहस्रिकं॥अधिनु द्यागं

रिमेतं पोतयं सुदुश्चरं॥ततः कदाचित्पश्यामिदिवं प्रज्वलत्येजसा॥अगुष्ठात्रं पुनुषममावशिमिवाहितां
 ॥सोहंतस्मिन्ममः कृत्यप्राणम्यशिरसास्वयं सनिविष्टविमानस्थं पाद्योद्गीर्णमपूज्यं॥अप्रब्रं च वदुर्द
 र्धं विधामिवां कथं विज्ञो॥तपोवीर्योत्तमं तूना राय रागुणात्मकं॥दैवतं हृदि देवानामिति मेव तं ते म
 तिः॥समाभुवाचधर्मात्मातपमानं हवो नव॥न ते तपः सुचरितं येन मां तदबुध्यसे॥हृदोने व प्रमाणा
 सवित्रहृदयदनुत्तमम्॥रूपेणाहिसुमस्त्वा दक्तदृष्टं पूर्वनिमेष्टवित॥॥सनत्कुमार उवाच॥॥वि
 द्दिमां ब्रह्मणाः पुत्रं मानसं पूर्वजं विज्ञो॥नपोवीर्योत्तमं तूना राय रागुणात्मकं॥सनत्कुमार इति य
 ॥श्रुतो देवेषु वैयुरासो सिन्धो र्गवमंडंते कृत्वा मेकरुणां तोयेत्येव न्येवराः पुरा जयवीरो सस्तु ते म
 माध्यातरः स प्रदुर्ध्रष्टा येषां वंशाः प्रकीर्तिताः॥कनुर्वसिष्ठः पुनहः पुनस्तेषां त्रितथांगिराः पुत्री
 ह्योकाधारयंती मे देवदानवराजिताः॥वयं नुयति धर्मीणा आरण्यातीन मात्मनि॥प्रज्ञा धर्मचका
 मं च यपहाय महा मुने॥यद्योत्पन्नस्यैराहं कुमार इति विद्विषो॥तस्मात्सनकुमार इति नाम ते

आ.

मे प्रतिष्ठितं ॥ मइं कृतं तेषां शरीरं मम शरीरं ॥ कां हय ॥ एष ह्येषां स्मिन्वतां कामं प्रदिशामि तो ॥ इत्यु
क्तं वतं तं महं प्रत्यवोचं सनातनं ॥ पृष्टः पितृणां सर्गं श्रुत्वा कल आदस्य चानुवा ॥ विद्धे दमशयं नी अम
तु देवैश्चरो मम ॥ समा मुवा वधमात्मा युगां ते वदुर्वाधिके ॥ रमेत्वया हं विप्रर्षष्टु एष सर्वयया तथ
॥ देवानां मस्य जद्वत्सामां यजती ह मां वा ॥ समुत्सृज्य तदात्मानमयजं संच फलोर्ध्विनः ॥ तेश
प्रवृद्धाणां महं नृपसंज्ञा दिवो कसः ॥ तस्मा किंचिन्न ज्ञानं तित तो नैका प्यमुच्यता ॥ ते ब्रयुः प्र
पाताः शशो प्रजावतः ॥ पिता महं ॥ अनुग्रहाय लोकानां तत्तत्तान वदाम्यमुः ॥ प्रायश्चित्तं वरद्वं
व्यभिचारो हि वः कृताः ॥ पुत्रश्च परिपृच्छं ततो ज्ञानं भवत्यथा ॥ प्रायश्चित्तं त्रिक्रियार्थं तेषु त्रान्या राम
प्रचुर तैव तेषु स्तेषु यथात्मानः शशसु सूनयास्तदा ॥ प्रायश्चित्तं त्रानिधर्मज्ञा वाचनः कर्त
ज्ञानि वै ॥ शंसेति कुशलानित्यं च ह्युक्तं तद्विदितवतः ॥ प्रायश्चित्तार्थं तत्त्वज्ञानं लब्धं सता दिवो क
सः ॥ गाम्यतो पुत्रको अति पुत्रे उक्ता दिवो कसः ॥ अग्निशस्ता सुते देवाः ॥ पुत्रवाक्यं न ते न दोः पि

ता महमुपागच्छन् शयं देवाय वै ॥ तत्तत्तान वदती देवो यं वै ब्रह्मवादिनः ॥ तस्मा यदुक्ता ययं वै तत्तत्तान त
दम्यथा ॥ ययं शरीरकर्ता सोपां देवान विष्यथा ॥ तनु ज्ञानं प्रदातारः ॥ पितरो वीन संशयः ॥ अयो
न्यपितरो ययं ते वे चेति निबोधत ॥ देवाश्च पितरश्चेत वदुर्ध्वं दिवो कसः ॥ ब्रह्मणा छिन्नं स देहा
ः ॥ धीति मंतः परस्परं ॥ ययं वै पितरो मा कं यैर्वयं स विबोधिताः ॥ यानि द्वावपि त आद्रे क्रियां क
कश्चित् करिष्यति ॥ राह्मसादान वनागाः ॥ कलं प्राश्यंति तस्य तत् ॥ आद्रे राप्यायितांश्चैव पितरः सो
मम व्ययं ॥ आप्यायमाना युष्मा सिर्वर्द्धयति च नित्यवा ॥ आद्रे राप्यायितः सोमो लो कमाप्या
ययिष्यति ॥ समुद्रपर्वतवर्तं गमातं गमे हंतं ॥ आद्रे निपुष्टि कामं श्रूय करिष्यंति मानवा ॥ ति
भ्यः पुष्टि प्रजाश्चैव दास्यंति पितरस्तथा ॥ आद्रे च ये प्रदास्यंति त्रीन्यिडां न्नाम गोत्र तः ॥ सर्वतो
वर्त्तमाना सा ॥ न्यितरः सपिता महः ॥ नावयिष्यंति सततं आद्रे दानेन पूजिताः ॥ एवमा ब्रह्म

श्री.

पूर्ववत्प्राणापरमेष्ठिना इति हवचनं सत्यं भवेत्वाद्यादिवौकसः॥ पुत्राश्च पितरश्चैव ब्रह्मं सर्वं पर
स्परं॥ ॥ सनकुमार उवाच॥ ॥ एतदेव पितरो देवाश्च पितरस्तथा॥ अन्योन्यपितरो ह्येते
देवाः पितृगणोऽश्वहा॥ इति श्रीस्वित्नेषु हरिवंशे पितृकृत्यो॥ ॥ अथ श्रीह्यह्न्या हविश्चामि
त्रं॥ नित्यं नैमित्तिकं काम्यं वृद्धिश्चैव संपिडनं॥ पार्वणां चैति विज्ञेयं गोधूमं अथ मष्टमं
॥ कर्मो गतं वर्मो कृतं हेतुं दशमं स्मृतं॥ यात्रस्वेकादशं प्रोक्तं पुष्ट्यर्थं द्वादशं स्मृतं॥
एषां लक्षणा निभाष्य॥ अह्न्यह्नियश्चैव तन्निमित्तमिति कीर्तितं॥ तद्वदेव विहीनं तद
शक्तावदुक्तेन तु॥ १॥ एकोऽष्टितु यश्चैव तन्नेमित्तकमुच्यते॥ तदाप्यदेवं कर्तव्यं मयुगम
नो जगद्विना॥ १॥ कामयविहितं काम्यमभिप्रतार्थसिद्धयो॥ पार्वणो न विधानेन तदप्यु
क्तं ग्राधिप॥ ॥ अह्न्यह्नियश्चैव तन्नेमित्तकमुच्यते॥ सर्वप्रदक्षिणां कार्यपूर्वाङ्गो

पवित्तिना॥ ४॥ गोधोदकतिलैर्युक्तं कुर्यात्पात्रचतुष्टयं॥ अर्घ्यपितृपात्रे तु घृतपात्रं प्रसेचयेच्चयेत्
॥ ये समाना इति ह्यह्न्या मेतदुक्तं संपिडनं ५ अमाया क्रियते यत्तु तत्पात्रं पामिति स्मृतं॥ तं॥ क्रियते
वापर्वणियत्तत्पात्रं पामिति स्थितं॥ ६॥ गोध्यायत् क्रियते आहु गोष्ठी आहुतं दुच्यते॥ वाहनो वि
दुषांसं पत्सुखाश्चैव पितृप्रये ७ क्रियते शुद्धये यत्तु वास्यणानां च मोननं॥ शुद्धयर्थं मितित्त्या
क्तं वेन तेय मणा विनि ८ निषेककाले सोमं वसो मतो ब्रयने तथा॥ ज्ञेयं पुंसवाने चैव आहुक
र्मो गमेव तु॥ ९ देवानुदिश्य यश्चैव तत्तु देविकमुच्यते॥ हविष्येण विसेष्टेन समप्रम्यादि
पुजायते १० गृह्यदेशांतरं यश्चैव आहु कुर्याच्च सपिषा॥ यात्रार्थं मितित्त्योक्तं प्रवेशे
चन संशय ११ शरीरोपचये आहु मर्षोपचय एव च॥ मुष्ट्यर्थं मेतद्विज्ञेयं सोपचार
कमुच्यते १२ वृद्धिः पुत्रतनादिः॥ पूर्वाङ्ग इति सति संभवे विवाहादौ पुत्रं जतनेरात्राव
पि गोष्ठी आहु॥ आहु गोष्ठी क्रियमाणा यो तत्संगाधीत आहुतं गोष्ठी आहु मिति प्रदेन

श्री

पालः गोष्ठीश्राद्धकर्तृसमुदायदतिकल्पतनुः। धस्तुवत्कोगोष्ठीश्राद्धस्य मोक्षवाह्यासमुदायपरत
यावाह्यासंप्रत्ययुक्तं श्राद्धमुच्यते॥ क्रियते शुभयत्नं तिथ्यायश्च तौ वरणां तेयद्विहितं॥ ततश्च
थाहनावलं॥ आरंभे सर्वकृपाणां समाधौ च विशेषतः॥ आज्येने वहिशालागौतु कृयाद्याकृती
ः पृथक्॥ श्राद्धं कुर्यादुत्तमं ते गोहिरण्यार्घं दत्तितामिति॥ देवं श्राद्धेनित्यवत्तदाहप्रारंभक
ः देवद्विष्टक्रियते यत्तदेविकमुच्यते॥ तन्नित्यश्राद्धं वक्तुं यद्वा दश्यादिषु यत्ततः इति॥ यद्यपि॥
नित्यनोमिन्निकं कामं हृदि श्राद्धं तथैव च॥ पार्वणां चैति मनुना श्राद्धं पंचविधं स्मृतमिति च
हस्यति॥ अहं-यह निमित्तं स्यात्काम्यं नैमित्तिकं पुनः॥ एको हि पंचविधं पृष्टुं श्राद्धं च पार्व
णां॥ एतत्तं पंचविधं श्राद्धं मनुना परिकीर्तितमिति कर्मपुनराणां॥ नित्यं नैमित्तिकं काम्यमिति मत्स्य
मिति परस्परविरोधस्तथापि तत्र द्विवद्वितीयाक्षिमात्रेण द्वावविरोधः तथा च काम्या यनां दयोदश
श्राद्धादीनामपि नित्यादिष्ठं तु नो वमाहुः॥ मत्ताहो हरहं दशश्राद्धं यच्च महालयो॥ तन्नित्यमुदितं

राम

सद्भिर्नित्यवत्तद्विधानतः॥ गालवः प्रेतश्राद्धं सपिंडं॥ संक्रांत्यहोषुवाः संवत्सरोदकुं च हृदिः श्रा
द्धं निमित्ततः तिथ्यादिषु च यद्वा श्राद्धं मवादिषु यत्तत्तु यो गोषु तत्कोम्यसमुदाहृतमिति॥ अथाधि
कारिणाः हहसतिः॥ प्रसीतस्य पितुः पुत्रैः श्राद्धं देयं पूयत्वतः॥ सातिवंधुमुहस्त्रिष्वे सविस्वपुरोहितैः॥ मरी
चिः॥ मते पितृपुत्रेणाक्रियाः कार्यः प्रयत्नतवहवः स्युर्देवा पुत्राः पितुरेकत्र वासिनः॥ सर्वेषां तु मत्तं कृत्या ज्येष्ठे नै
केन पक्षतः॥ इत्येतां विमर्शे न सर्वे नैव कर्तव्यं वेत्तुः॥ शंखः॥ पितुः पुत्रेणाकर्तव्याः प्रेतां गिदकक्रियाः पुत्राणा
वेतुपत्नी स्यात्पत्न्या जावे मतोदरः॥ भार्यापितुं पतिर्दद्यात्पत्न्ये भार्यायै तथैव च॥ श्वस्वादेस्तु सुखावेतदतदनावे सपिंडकः
विस्वपुः पाराशरः॥ पुत्रपौत्रः॥ प्रपौत्रो वाभ्राता वाभ्रातृसंततिः॥ अपिंडसंततिर्वापि क्रिया हन्ति पत्तायते॥ तेषाममा
वे सवेषां सतोदकसंततिः॥ मातृपक्षसपिंडेन संवंधायेन वंतिताः॥ कुलद्वये वा वसन्ने श्रीभिः कार्यः क्रियानृपाः॥
तत्संवातांतगतैः कार्यैः प्रेतक्रिया बुधैः॥ उत्सन्नवंधोरिक्तत्वात्॥ रयेदवनी पतिः॥ सपिंडसमानोदकलज्जतां॥
॥ सपिंडतातु पुत्रपौत्रसममे विनिवर्तते॥ समानोदकजावस्तु निवर्तते॥ चतुर्दशात्॥ मातामहाद्वित्रयश्राद्धपितृ
कर्तव्याः॥ पुलस्त्यः॥ मातुः पितरमानस्य त्रयो मातामहासमतोः तिष्ठतु पितृवद्वा श्राद्धं कुर्यात् हिमस्वनवः॥ गौतमः॥

न

आ. तरोयत्रपुत्रं ते तत्र मातामहस्यताः॥ अविशेषेण कर्तव्यं विशेषानरकं हन्ये॥ कात्यायनः। कर्षस्मृतिं मु
 क्ता तथा न्यत आद्वोडशो॥ प्रत्यहिकं च शेषेषु विराः सुप्रतिष्ठति॥ अत्र एकं सुविशेषः। स्मृत्यर्थमा
 ॥ अत्र एकं सुनवमिः पिंडैः आहुतं समाचरेत्॥ पित्रादिमातृ मध्यं वत घामातामहातः कंसोपध्वेवं द्रम
 सोरवैश्वहृक्षो॥ गयं यो गमना गधेव॥ अत्र एकं यो च महोत्सवे च आहुतं प्रकुर्यात् त्रयं देवतं वा॥ त
 त्रमात्रोत्पानं॥ इयाहे केलाः प्रोक्ता हृद्वा हो प्रकीर्त्तिताः॥ अत्र एकं सुमध्यस्थानात्पाः कार्य
 स्तुमातरं॥ तथा॥ गयं यो पितृ एव स्यादा वृष्ट्योपि पूर्ववत्॥ इयाहे केवलं आहुतं मातृ पूर्वतु
 न्दिको॥ तावत्कार्यः॥ इयाहं वर्ज्यं बिलं कं स्त्रीणां नास्ति एयं ह्युत्तिया॥ प्रेक्षिहि हंति नारीणां मन्यत्रापि म
 हर्षयः॥ अत्र एकं तथा वृद्धिमातृ आहुतं ते हति। एको द्विष्टं तथा मुक्तास्त्रीणां नाम्न्य एयं क
 न्वेत्॥ शातातयः॥ नादीमुखे एको आहुतं यो वरतेह॥ नि॥ मातु आहुतं प्रयकुर्यादस्य त्रपतिना सह
 ॥ पिता आहुतं कर्तव्यं पुत्राणां वकदावना॥ आत्रावतं वक्तव्यं नृणां वक्तव्यं॥ तौ तु त्रेन हे कुर्वीत तपिदी करणं यिना

२१
 मोयदोहिनी गावस्तमुपतिष्ठंति गावां युष्टिभ्यै वव॥ व्रतस्थामपि दौहित्रं आहुतं न्नो जयेत्॥ श्रुतेः एहि सप्त
 वधावद्देनयो जितः॥ केषां चिदनिर्मात्यता दर्शयति॥ दर्माः कृष्णाजिनं मंत्रावाह्यो हविरग्नयः॥ नतेनि
 र्मात्यतायति आवायोः सुः पुनः पुनः॥ दर्माः पिंडेषु निर्मात्याः श्रमसानुपुहताशनः॥ मंत्राः श्रुतेषु नि
 र्मात्यावाह्येणाः व्रतमोजिनैः॥ अथ विधिपरिभाषाः॥ वौधायनः॥ नो जने न हवनं दानमुपहोराः॥ अति
 ग्रहः॥ वहिर्ज्ञानुनकार्याणि तद्वाचमनं स्मृतं॥ तर्पणं तिलादीनं यद्दमियञ्च निरुदकं॥ निरासनं तु यत्क
 र्म तत्सर्वं राहस्यं विदुष्वदो गपरिशिष्टे॥ यत्रैव कर्म करणं कनुरंगं न तु व्यते॥ दहिणास्तत्र विज्ञेयः क
 र्मणापारगः करः॥ यत्र दिशियो मनस्यो ज्ञापहोमादिकर्मसु॥ तिस्रस्तत्र दिशः प्रोक्ता एष्टः सौम्या पराजि
 ता॥ तिष्ठन्नासीनः प्रहोवाभियमोयत्र नेह शः॥ तदासीनेन कर्तव्यं न प्रद्वेन न तिष्ठता॥ अक्रियास्त्रिवि
 धाः प्रोक्ता विद्विष्टकर्मकारिणां॥ अक्रिया च रोक्ता च तथा चैवायथा क्रिया॥ वहलं वास्तवात् प्रोक्ता
 यस्य यावत् प्रकीर्त्तितं॥ तस्य तावति पशास्त्रार्थं कृतं तैस्सर्वैरुक्तं न वेत् एतत्त्वशाखाविरोधिकर्मविध

तथा॥यत्रास्मात्तस्वशाखायां पारकामविरोधयत्॥द्विद्विस्तदनुष्ठेयमग्निहोत्रादिकर्मवत्॥दक्षिणीय
येज्जानुदेवान्यरिचरन्सदा॥पातयेदितरंजानुपिहृन्परिवरन्नपि॥स्मृत्यंतरा॥एकवासास्तुयःकु
यीत्विदुर्निर्वपनंनर॥कषायवस्त्रसंब्रजस्तद्विहसिमुज्जत॥देविकंसफप्रलं कर्मकर्तव्यमुपवीतिना
॥प्राचीनावीतिनापिअंमानुषंतुनिवीतिना॥मुक्तंतेशिवापूजतेआज्ञातेविकरेतथा॥वाल्मेयपादश्री
वेचपविचंपद्युसंत्यजेत॥आर्द्धरमेवसानेवपादश्रीचेतथावर्ते॥विकरेपिपिंडुदानेचषष्ट्युवाचम
नंस्मृतं॥पैतृकंपितृतीर्थनदेवतीर्थनदेविकं॥कर्मकुयीत्युत्तेनविपरीतंविवर्जयेत्॥योगी॥ राम
कनिष्ठादेशिन्यंगुलमलान्यमंकरस्यच॥प्रजापतिपितृब्रह्मदेवतीर्थान्यनुकमात॥आर्द्धमौनमग्नहका
र्यं॥तत्तोपेप्रायश्चित्तस्मरणत्वादिवागमलोपः॥स्नात्तपहोमादिकर्मसु॥व्याहरेद्वैष्णवंमंत्रंस्मरेद्वा
विष्णुमव्ययं॥तथाचश्रुतिः॥मयादियुगमानुषी॥वाचं व्याहरतिततोवैष्णोम चंवायजुर्वज्रयेद्यज्ञो वैद्वि
स्मृतिघत्तपुनरारमेतत्स्यहंप्रायश्चित्तिरिति॥मानुष्यामितिदेवीवागुच्चरेन्नदोषः॥वायुपुराणे॥नाप्राहि

तंस्पर्शोक्तिंचित्पिअदेवेचकर्मणि॥उत्तरेणाहरेद्वेधादक्षिणो न विसर्जयेत्॥मनु॥३८॥देवकार्याद्विज्ञातीनांपितृकार्यं
विशिष्यते॥देवंतुपितृकार्यस्यपूर्वममप्यायनेस्मृतंतेषामारह्यमतंहिपूर्वदेवंनियोजयेत्॥रक्षांसीहविनुषं
तिआर्द्धमारह्वर्जितं॥देवाद्यंतंतद्विहितपिआद्यंतंततद्रवेत्॥पिआद्यंतंस्त्रीहमानः॥द्विघ्नंनश्यतिसान्वय॥४॥प्रमा
कुर्वताकर्मप्रव्यवेताध्वरेषुयत्॥स्मरणादेवतद्विस्तोःसंपूर्णोस्यादितिश्रुतिः॥देवाः॥वहस्पतिः॥क्रतुर्दक्षोव
सुःसत्यःकालःकामस्तथैवच॥धुरिश्चरोचनश्चैवतथाचैवपुरूरवः॥आडवश्चदशैतेतुविश्वेदेवाः॥प्रकी
र्त्तिताः॥अत्रवहस्पतिनाआडवश्चद्विहितस्तथा॥शंखतर्पणोपिपुर्वसमाडवतर्पणमिति॥एवमेवक
ल्पततुरपि॥मकारादिरितिकामधेनुःतत्रमत्स्यं॥आर्द्धमेदेनदेवताविसर्जतेशंखः॥दक्षिणादेकत
हःसंकीर्त्योवैश्वदेविको॥नादीमुखेसत्यवसक्तम्येचधुरिरोचनौ॥पुरूरवाडवौचैवपार्वणोसमुदा
नेमिन्नि केकालकामावेवंसर्वत्रकीर्तयेत्॥अत्यन्तिनामं वैषांतुनविदुर्देहिनातयः॥अयमुच्चा
ःश्लोकः॥आर्द्धासमन्विते॥आगच्छंतुमहाभागाविश्वेदेवामहाबलाः॥यद्यत्रविहिताः॥आर्द्धसावः॥

आ.

तो॥यदमहालयादिश्राद्धनित्यतयाकरोति तदापुनरव आडववेव॥यदा॥ काम्यतयातदावुरिरोचनाव
मत्यातदापिधुरिरोचना॥काम्यनित्यनांदीमुखेआ देवसुसत्तयवपेत्तके॥नवाचलसनेदैवेकाल
वहि॥अपिकन्यागतेसूर्येकाम्यचधुरिरोचना॥पुनरवाआडवश्चावर्तमानमुदाहृतो॥वहस्य
सनेचावदानेचपिउदानेवनेजने॥पिंडसंवधनामानियथावदनुकीर्तयेत्॥अहुप्यासनयोःषष्ठ
तीयावाहनैसदा॥अन्नदानेचतुर्थीस्याह्नोसंवधयस्मृतोः॥सर्वत्रप्रथमाकाशेषोस्थानेचतुष्टये
॥निमंत्रणप्रतिज्ञायामह्येदहिताविधौ॥ब्रह्मपुराणे॥पितृभ्यश्चततोदघादन्नमोत्रैमंत्रणोनतु॥अ
कामुकगोत्रेतत्तत्त्वंअनस्वधानमः॥अथश्राद्धेमेतथापयोगाद्व्याप्ति॥आसनाः॥शीपरीचशमी
शलीकदंबोवारणतथापंचासनेपवित्राणिश्राद्धेहोमेतथावर्जने॥अथनिष्ठिदासनाः॥हारिद्रुवेवमाजि
ष्टनीलीरागाहतेचयत्त॥अविकंवाष्टिकचेवपिअकर्मणिवर्जयेत्॥गंधाः॥चंदनगुरुकपूरंकुंकुमपं
जकं तथा॥कस्तूरिकादयोगंधाः॥पितृणांतृप्तिहेतवश्च॥अत्रकस्तूरिकायहणारपायनातुलेपनार्तत्र

१२

निषेधःश्रवणात्॥ब्रह्मपुराणेःपूतिकंश्रागानिधुरोचनंरत्नचनं॥कलीयकंयोगकंचतुठकंवापिब्रजयेत्॥पु
ष्पाणि॥श्राद्धेजात्यःप्रशस्ताःस्युर्मल्लिकाःश्वेतपुष्पिकाः॥तारंमातुर्कंचेवपितृणांदत्तमर्क्या॥अद्वादस्य
अअरक्तानिपिअपुष्पाणिवर्जयेत्॥८॥तिलपुष्पेअपत्रैश्चयोनकापूजयेत्पित्रेच॥तस्यपुष्पस्यसंख्या
मंवेत्तिचेन्नुराननःकुशस्तंचप्रसन्नंचसहस्रकुसुमाधिकं॥तेनार्चयेत्सुरांसवीर्निहचैवप्रयत्नतः॥
अमायानुपितृभक्त्यातुलस्यायःसमर्चयेत्॥समुत्काविपुलाभोगान्चंडलोकेमहंयेतेच॥विल्वा
चकेतकपुष्पश्राद्धकर्मणिवर्जयेत्॥दण्डोधीन्यगंधानिचैत्यवहोद्वानिच॥पुष्पाणिवर्जनीयानि
स्कृवणीनियानिच॥ध्याकेवलंदघाच्चंदनागुरुनीचोमितथैवासीरपयकं॥तुडुष्कांगुगुनुंचेवह
तोक्तंयुगपदहेत्॥कपूरंमगुंडंभृपंशुक्लचंदनमेवच॥प्राणंतिपित्रोदेवाःदाहणमहयंफलं
॥द्युतंनकेवलंदघातद्विवाहणगुगुला॥ब्रह्मचंदनरालंचआन्यंगुगुलधूपितं॥पुतंतिपित
रस्तस्यनुष्पिगजोदकक्रियाहसवाताहतंभृपंयेर्ययान्निदिज्ञोभमः॥वधामवतितश्चाद्धतस्मात्ता

परिवर्जयेत्॥ ह्यतेन दीपो दातव्यस्तिलतैलेन वा युनः॥ वसामे दोहवादीयं यत्तापरिवर्जयेत्॥ अ
 यवासः कोशे यद्दानं कार्यं संतु कूलमहन्तं॥ आरुह्ये तानि यो ह्येताका मना प्रीतिपुष्कलान्॥ तस्य
 ह्यरा॥ देव द्योतनं वंश्वेतं सदृशं न धारितं॥ अहन्तं तद्विज्ञानी पाद्वैपत्त्ये च कर्मणि॥ देवीपुराणे
 ॥ अधरा योत्तरीयार्थमुद्दिश्यैकं मादरात्॥ वासी युगं प्रदातव्यं पितृकरो विपश्चित्॥ विष्णु चर्मोत्तरे
 ॥ भयं कंचुकं तयोस्त्र्यं कं पितृभ्यः प्रतिपादयेत्॥ तन्मोदवानि दुःखानि सकदा चिन्तयति॥ वज्रपीनि
 कोपीनं मलिनं रक्तं चित्रं वंदु परांशुकं॥ कषायं चादुःखं चोत्तं च पर्दं धोतनं धोतकं॥ कषायं कं मवर्त्त
 वमल्लिनं केशदुषितं॥ छिन्नार्थं चोपवस्त्रं च सव्याग्रं धितमेव च॥ यामाने वं विधं वस्त्रं यत्नतः परिवर्जये
 त्॥ पात्राणि स्वर्णपात्रं वंश्वदेवराजं तं पितृवत्सलं॥ सर्वेषां विहितं कं स्पं निजं तदपि वर्जयेत्॥ राजते ते
 नीजनेरेषामथ वारजता चिते॥ वार्यपि श्रद्धया दत्तमह्यया योपकृत्य सते॥ तथा च हरिवंशे॥ सर्वे
 षो राजतं पात्रं अथ वारजता चितम्॥ दत्तं स्वर्णपुरोधा यश्चादेव प्राणातिदं पितृन्॥ यचेदन्नानि मुञ्च

रान

तः पात्रेषु शुचिषु स्वयं॥ स्वर्णदिधा तु जाते बुद्ध्यामयेषु पिवादिजः॥ अस्मिन्नेष्टावलिषु तथा नुपहर्तंतेषु च
 ॥ नायसेष्टाफिनेषु ह्येषिनेषु पिवादिजः॥ एवं कृतो ययोगेषु मयेषु तु नमस्कृतिः॥ न कदाचि
 त्पचेदन्नमयः स्थालीषु न द्याचि॥ कदलीमधुकाप्रपनसत्तं वधन्ति पात्राणापि स्वीकृतानि॥ पात्रा
 रामधुकाश्मर्यपात्रं यद्दिनलभ्यते॥ कां स्पेति लौहकंदं द्यात्तममये यरि वर्जयेत्॥ पात्रेषु तममये
 यस्तु श्राद्धे तो जयते पितृन्॥ तत्र दाता पुरोधारवर्जोक्ता च नरकं व्रजेत्॥ अथ श्रीश्राद्धोचितहवींषि
 ॥ ॥ माकंदो यउवाच॥ ॥ बहुप्रकाराण्यन्नानि मिथ्यानि तु विराणि च॥ फलानि चैव स्वादूनि यथाका
 लोद्वानि च॥ निवेदयेत्पितृभ्यो यः संनृत्य स्वयमादरात् स पितृणां प्रसादेन ब्रह्मसायुज्यमश्नुते
 ॥ ब्रह्मवैवर्ते॥ गोधूमाश्च यवाश्चैव समुहाराक्षालय॥ एते सान्नात्समुद्राः पितृणाममृतं तं ते
 स्माले प्रयतैर्दद्यात् एते श्राद्धेषु नृणां चैव कर्मान्तु वरकाद्यतत्परका॥ केशरि मधुसर्पिश्च यथा ययसु
 वचा॥ त्रिघ्नमुष्णं च योदद्यादग्निक्षीमफलं ज्ञेयं॥ सुमंतुः॥ ॥ पयोदक्षिधत्तं चैव गोवां श्राद्धेषु पावना॥ म

श्री.

धीर्णाघंतेप्राहुः श्रेष्ठं न तु पयः घचित् ॥ आदित्ये ॥ मधुकं रामटं चैव कपूरं मरिचं गुडं ॥ आद्रुकं मर्तिगिशास्रं
निसेधवंतं पुसंतथा ॥ फलादि वायुपुः कपित्थं विल्वामलकपनसाश्चातदाडिमं ॥ नमपरं च ताक्षोऽखजं
राणां फलानि च ॥ कसेतुः कोविदारश्च बालकंदं स्तथा विसं ॥ तमालं शतकंदं च तथा वैशातकंदकं ॥ काले
यं कालशाकं च चातुर्विन्नं सुवर्ज्वा ॥ तामंशाकदं धिहं रं शस्तवेत्रां कुरस्तथा ॥ वैकंकतं मौलिकेरं स्मंगारकक
त्रुषकां ॥ पिप्पलं भारिचं चैव यदोलं हतीफलं ॥ एवमादीनि चान्नानि स्वाहनि विविधानि च ॥ नारंगं चात्र ये
दयंदीर्घमूलकमेव च ॥ मनुः ॥ तिलैश्च ॥ हियं वै मधिरं हिमूलफलं नवैश ॥ दत्तेन मासं प्रायंते विधिवत् स्थितेन
राणां ॥ यत्नुमांसं प्रादं तद्वाह्यतोतरयोः ॥ पुत्तस्यः ॥ मुन्यं च ब्राह्मणस्योक्तं मांसं हृदयं वै श्ययोः ॥ कलौ पलपत्तु राम
कं निविद्धं मित्यत्र नोदाहृतं ॥ वायुसुराणो दक्षिणं मसं सुष्टं गोघ्रातां विविधानि पि ॥ दत्तानं शोचति प्रादुर्वक्षा सु
चमघासु च ॥ एतेन नो जयेद्दिष्टं एतेन मांसमुत्तमैव ॥ सर्कं राहो रसं युक्तं पृथु कानित्यमहायाः ॥ स्पृश्व संवत्सरं प्रो
ताः प्रकारं मेषकं एकं ॥ श - चाजां स्तथा पूषा च कम्पा घातव्यं जनैः संह ॥ सपिः ॥ त्तिग्धानि सर्वाणि घासन्तु त्वजये
त ॥ सति सामं धनोक्तिं कामाया नि ॥ अत्रिः ॥ आध्रं मनु यच्छा दं माघमुद्र विवर्जितं ॥ तैलपक्षे नरहितं कर्तुं रायुः ॥ इत्यादि ॥

गयां तु विशेषराज्यायातपिसमाचरेत् ॥ अथ जीवपितृकश्चाद्रवीचारः ॥ सपितुः पितृकृत्येषु
ह्यधिकारो न विद्यते ॥ न जीवंतं क्रम्य किंचिद्वा दितिः श्रुतिः ॥ उद्धारं पुत्रजनने पुत्रे द्या सोम
कै मखातीर्थं ब्राह्मण आयाते षडेते जीवतेः ॥ पितुः ॥ लौगाक्षिः ॥ अत्रिष्टिकं गया प्राप्नोसत्यां
चैव मतेह निमातुः श्राद्धं सुतः कुर्यात्पितर्यपि च जीवति ॥ ब्राह्मण ॥ दिहते ताते पति
ते सं गवर्जिते ॥ येन्य एव पिता दद्यात्तेभ्यो दद्यात्स्वयं सुतः ॥ न जीवति पितृकः कुर्याद्वा द्रुम
ग्रिमते द्विजः ॥ येन्य एव पिता कुर्यात्तेभ्यः कुर्वीत साग्निकः ॥ विश्रुः ॥ पितरि जीवति यः ॥
श्राद्धं कुर्यात्तयेषां पिता कुर्यात्तेषां कुर्यात् ॥ पितरि पितामहे च जीवति तेषां पितामहः ॥ पित
रि पितामहे प्रपितामहे च जीवति नैव कुर्यात् ॥ यस्य पिता प्रपितामहौ चैतौ स्यातां स पित्रे पि
दं निधाय प्रपितामहं हृदयं प्रपितामहं भ्यां दद्यात् ॥ आमश्राद्धं गया श्राद्धं श्राद्धं चापरपदिकं ॥

३१.

नेत्रीत्यित्कः। कुर्यात्तिलैः कृष्यैश्चतर्पणं। खं॥ गाययानं कुहस्वानं सतिलोदकतर्पणं। नजी
 स्थितकः कुर्यात्कुर्वीताः पितृहामवेत॥ अथ श्राद्धकालः॥ याज्ञवल्क्यः। अमावास्या एका
 दृद्धिः कृष्णपक्षेयनंदयं॥ इव्यं ब्राह्मणं सति विषुवत्सूर्यसंक्रमः॥ व्यतीपातो गजच्छा
 याग्रहाणं सूर्यचंद्रयोः॥ श्राद्धं प्रतितु विष्टैव श्राद्धकालः प्रकीर्तिताः॥ अमावास्या प्रसि
 द्दा॥ अष्टकाः॥ हिमशिश्निरयोश्चतुर्णामपरपक्षाणां मष्टमाद्यष्टकादस्याश्चत्वार्यनो
 क्ताश्चतस्रः॥ दृद्धिः पुत्रजन्मादिः॥ कृष्णपक्षः कृष्णः एवापरपक्षः॥ अयनद्वयद्वि
 तोन्नरायणो॥ इव्यं कृशरमांसादि॥ ब्राह्मणसंपत्तिः। पंक्तिपावनादिप्राप्तिः॥ एतदुभयं राम
 कालतत्पर्यं॥ कालप्रकारणात्॥ विषुवत्सूर्यव्यतुल्योः सूर्यसंक्रमः॥ सूर्यसंक्रमः सूर्य
 स्पर्शराशौ राश्यांतरगमनं॥ सूर्यसंक्रमं नैव विषुवादिप्राप्तौ पुनः॥ क्रमेण कालाधिक्यं
 क

घोत्सवे॥ व्यतीपातो योगविशेषः॥ संतस्य च समुत्पत्त्यादिकालेषु॥ कलाशेषः सायनीये॥ कलंल
 हं समुत्पत्तौ भ्रमणो कोटितु व्यते॥ एतने शतको घस्तुपाते वदन्ते मह्यं॥ तस्य मार्गो ज्योतिषशास्त्रे
 ॥ द्वाविंशति तथान्यत्रो २२ भ्रमणो चो कविशति॥ ११॥ पतने दशनाद्य २० पतिते सप्रनादि
 का॥ ७॥ पारिजातिकोपि॥ दृष्टं मनु॥ अवरणां श्विधनिष्ठा ईनागादेव तमस्तके॥ यद्यमार
 विवारेणावी॥ व्यतीपातः स उच्यते॥ नारसिंहप्रयोगेन्यथा ज्ञातिं॥ तदाह पंचाननस्वो
 गुत्तुनू मपि पुत्रैर्मेघैरविश्याद्यहिभुक्तपदे॥ पाशाभिधानाकरनेणा युक्तातिथिर्व्यतीपात इ
 तोहयोगः॥ गजच्छाया॥ यंदीदुः पितृदेवत्ये हंसश्चैव करे स्थितः॥ याम्यातिथिर्न वेत्साहिग
 जच्छाया प्रकीर्तिता॥ तथा च॥ कृष्णपक्षे त्रयोदश्यां मघाश्विंदुः करे रविः॥ यदा तदा गजच्छाया
 श्राद्धे पुत्पैरवाप्यते॥ नारदाजः॥ वनस्पतिगते सोमं याच्या पूर्वतो मुखी॥ गजच्छाया हि सातत्र

पिहणादत्र महयां सत्यं तरे ॥ ॥ द्विगुणा ह्यात्मनः छायादर्शस्याद्यापराङ्मकी ॥ गजछायेति सा प्रो-
 क्ता पिहणात् प्रतिकारिणी ॥ इति गजछाया काल विशेष एव न हस्ति छाया ॥ काल ग्रहणात्
 न च सै हि के यो यदा स र्यं ग्रसते पर्वसंधिषु ॥ गजछायेति सा प्रोक्ता तस्या आर्द्धं प्रकल्पयेत् ॥ ग्रह-
 णेनैव लब्धत्वात् ॥ नु विर्यं जमानस्य शब्दे ॥ च शब्दः आर्द्ध कालांतर ग्रहणात् ॥ तथा च
 विष्णुः ॥ अमावास्यास्ति स्त्री एकस्ति स्त्री च एकमाद्यौ प्रोष्ठपदार्धं त्रयोदशो ब्रीहियवपाको
 चेति ॥ एतां स्तु आर्द्ध कालान्वे नित्याना ह प्रजापतिः ॥ आर्द्धमेतेषु कुर्वीत नरकं प्रतिपद्यते ॥
 ॥ वायुपुराणे ॥ पित्र्यदानाय मूले स्युरेका अस्ति एव च ॥ कस्मपदे वरिष्ठा हि पूर्वा चैदी च
 भाष्यते ॥ प्राजापत्या द्वितीया स्यात् तृतीया वैश्वदैविकी ॥ अथ परैः सदा कार्या मां सैरं न्या-
 वेत्तथा ॥ ॥ काशकैः कार्यात् तृतीया स्यादेतव्य इव्यगतो विधिः ॥ अत्रा एका अतय मुक्तं पर्वचतस्र

२५

उक्तास्तु द्वादशा विधानि प्राण्या ॥ अमावास्यास्ति स्त्री प्रोष्ठपद हिमशिशिपरापरपद्मानां अर्द्ध एक ॥
 अर्द्धका अत्रिदिनेषु ॥ माद्यौ पौर्णमासाति कल्पतनुः ॥ तथा विष्णुधर्मोत्तरे ॥ ॥ ब्रीहिपाके च कर्तव्यं य-
 वपाके च पार्थिवं ॥ न तौ वा द्यौ महारजविना आर्द्धं कथंचन ॥ पौर्णमासा तथा माद्यौ आवाणी च नरोत्त-
 मा ॥ प्रोष्ठपद्या मतीता यां तथा कस्म त्रयोदशी ॥ एतां स्तु आर्द्ध कालान्वे नित्याना ह प्रजापतिः ॥ ब्री-
 हिपाक आर्द्ध ॥ ॥ शरदित दमावेष्टि केन तु धनुषितत्र निषेधश्चा- ॥ वाणात् ॥ धनुषियत्क-
 तं आर्द्धं मृगने चासुरात्रिषु ॥ पितरस्तन्न गृह्णति नरात्रा मिषकाङ्क्षिता ॥ इति ॥ यवपाका आर्द्ध-
 मकरे कुमयोरन्यतमे ॥ अथ काम्य कालः ॥ नारदाजः ॥ ॥ माघसिते पंचदशी कदाचित्तु-
 पेतियोर्जयादि वा तु णेना ॥ जेहेल कालः सपरः पिहणा न ह्यल्प पुण्येर्न पलभ्यते सः ॥ काले धनि-
 ण्यादिना मतस्मिन् भवे तु भूपाल तदा पितृभ्यः ॥ दत्तं जलोत्तं प्रददाति तृप्तिवर्धयुतं तत्कुलजे

॥ ननु ध्येः ॥ ॥ विष्णु पुराणे ॥ ॥ अमावास्यायदा मैत्रविशाखास्वातिरोहिणी ॥ आर्द्रपितृगास्तृप्तिदात्री
 तृष्वर्षिकी ॥ अमावास्यायदा पुष्यरोहिणी पुनर्वसु ॥ द्वादशाक्षतदात्र मित्रजातिपितरोर्चिता ॥
 याज्ञवल्क्यः ॥ ॥ स्वर्गाद्यपत्यमोजश्च शोयं हेतुं वलं तथा ॥ पुत्रावान् अर्द्धवसो नागं समृद्धिं मुख्य
 तां सुतान् ॥ प्रवृत्तचक्रं तां चैव वाणिज्यप्रभृतां तथा ॥ अरोगित्वं यथा धातु शोकात्तां परमां गतिं ॥ ध
 नं वेदानुमिषक्तिद्विकुप्यं गामप्यनाविकं ॥ अश्वनायुश्च विधिवद्योवा आर्द्रप्रयच्छति ॥ कृतिका
 दिकादिमरणं तं सकामानाक्रयादिमान् ॥ ॥ मरिचिः ॥ कृतिकादिमरणं तं आर्द्रयत्काल
 मारितं ॥ विष्णुनादिषु योगेषु तदेवाकलमश्रुतो ॥ ॥ बहस्पतिः ॥ आरोग्यं चैव सौभाग्यं शत्रूणा
 च पराजयं ॥ सर्वानुक्तामात्रप्रियं विद्याधनं मोयुर्यथाक्रमं ॥ सूर्यादिवासुरेध्वेतद्वाद्दकल
 मतिकलासकुर्वन् प्रतिपदा आर्द्रा मुरूपान् लभते सुतान् कन्यकां नृद्वितीयायां तृतीया

३३

यातुर्वदिनः ॥ ॥ एष मन्त्रः ॥ इन्द्रा नृचतुर्थीतु पंचम्यां शोभनान् सुतान् ॥ षष्ठ्यां धृतं कृषीचापि सप्तम्यां लभते नरः ॥
 अष्टम्यां पिवाणिज्यं लभते आर्द्रदः सदा ॥ स्यान्नवम्यामेकखुरंदशम्या द्विखुरंवदु ॥ एकादश्यां तथा
 रूपं व
 द्वादश्यां तु
 त्रयोदश्यां तु
 यौ कुप्रजाचा ॥ प्रीयंते पितरश्चास्य ये शस्त्रेणाहतारणा ॥ पदं त्यादिविनिर्दिष्टान् विपुलान्
 मनसा ॥ प्रियान् ॥ आर्द्रदः पंचदश्यां तु सर्वाङ्गान् लभते ॥ तत्र वर्ज्यानाह गार्ग्यः ॥ ॥ नंदायो मार्गिव
 नेत्रयोदश्यां विजयन्तु ॥ एषु आर्द्रा मकुर्वीत ग्रीही पुत्रघनं ह्यात् ॥ अगिर्ग्री ॥ त्रयोदशी कृष्णपक्षे
 : आर्द्रा कुतुते नरः ॥ पंचतवंतं स्पृजानीयात् षष्ठ्याः पुत्रो विनश्यति ॥ द्वादश्यां गार्ग्यः ॥ प्राजापते च षोडशे
 पित्रर्हो नार्गवे तथा ॥ यस्तु आर्द्रा प्रकुर्वीत तस्य पुत्रो विनश्यति ॥ मर्यादा कृतिकां चैव सार्यं चैव विवर्ज
 येत् ॥ यश्चैव मादिषु आर्द्रा विविस पुत्रविषयादिदोषसाहितोः कलैकरागिणो पुत्रकस्य तन्नेयः ॥

यच्चत्रयोदश्यां मन्त्रायां वा आर्द्धं निषिध्याते तत्काम्यमेव न नित्यं । तया च शंखलिखितौ ॥ पिता महश्चेतश्च
प्रपिता महः । जातं पुत्रं प्रशंसति शकुं तादृशं पिप्लवं ॥ मधुमांसेन खड्गेन पयसा पायसेन वा । एष दास्य
ति नस्तु प्रियं धीसुचमधोसुच ॥ वत्सां उपुराणो ॥ आषाढ्याः ॥ पंचमेव हे गया मध्याह्नी स्मृता ॥
त्रयोदश्या गजकाया या गतुल्येतु पैतृको ॥ तीर्थसांवत्सरे प्रेतपितृयागे महा लये ॥ पिंडदानं प्रकु
र्वित युगादौ मरणा मघो ॥ निषेधश्च त्रयोदश्यां तु पित्रहं युक्तायामकसेवो ॥ पिंडपातं प्रयत्नेन ज्येष्ठ
पुत्री विवर्जयेत् ॥ इति त्रयोदश्यां आर्द्धं प्रतिविहितं निषिद्धत्वा कवल्लोद्धवस्थ कार्या ॥ त्रयोदश्यायु
गाद्यादि काम्य आर्द्धं पुत्रवंतं पिंडपातरहितं कार्यं ॥ महा लयादौ पुत्रवता पिण्डं संहितमेव कार्यं
मन्त्रायुक्तायां ज्येष्ठपुत्रवता पिंडराहितमेवेति यत्तु अंगिरसा ॥ त्रयोदश्यां कुरुपत्न्यैः आर्द्धं तु कु
उतेनरः ॥ पंचत्वंतं सत्ताद्रीया ज्येष्ठपुत्रस्य निश्चितमित्यभिहितं तन्मोहादिप्राप्तैकवर्ग आर्द्धविषयं

॥ तथा च कार्ष्णिजिनः ॥ आर्द्धं न कस्यवर्गस्य त्रयोदश्यां मुपक्रमेत् ॥ अतः प्राप्तत्रयेः सुप्रजो हि संति त्रि
जामिति । यत्तु त्रयोदश्यां युवानोऽस्य स्मियं त इति कात्यायनवचनं तत्र त्रयोदशी प्रयुक्तं काम्य आर्द्धं वि
षयं ॥ तेन यस्य गृहे युवानः ॥ सुप्तेन त्रयोदश्यां काम्य आर्द्धं न कर्यं इति ॥ वस्तुतस्तु ॥ मानो मोमे
त्रयोदश्यां नंदाग्रगुची सुचं पिंडदानं नंदाग्रानं न कुयीति न तर्पणं ॥ तत्रापि महती पूजा कर्तव्य
पितृदेवते ॥ अतः पिंडप्रदानं नंदाग्रगुचा सुचं पिंडदानं मत्तो दास्या च ज्येष्ठपुत्री विवर्जयेत् ॥ इति
गार्ग्यदेवापुराणविशेषवचनस्वरसात्सामान्यतः ॥ आर्द्धनिषेधः ॥ सपिंडक आर्द्धविषय एव ॥ संक्रा
न्तिषु च सती संक्रांतं विपणादृते ॥ वैशाखस्य तृतीया वनवर्मा कार्तिकस्य चाश्राद्धं कार्यं च शुक्लाया
संक्रांतं विविधान्तरैः ॥ यत्तु ततः प्रसूतिसंक्रांता वृषारणादि पूर्वसु ॥ त्रिपिंडमचरेच्छ्राद्धं मेका
दिष्टमते हनि ॥ इति तत्रैवोक्तं ततो वचनद्वयादेवोक्तं वैकाल्येकपिंडदानं संक्रांत्यदा वित्या ॥

आ-

३॥ कालादर्शः॥ विषुवायनसंक्रांतिमन्त्रादिषु युगादिषु॥ विहाय पिंडं निर्वापं आहुं सर्वसमाचरेत्॥
॥ मृगकर्कटसंक्रांतिद्वेदुदग्दक्षिणायने॥ विषुवे द्वे तुला मेषे गोले मध्ये ततो पराः॥ ज्योतिर्वितीर्षसिद्धि
कृषद्विष्टककुम्भेषु सिंहै चैव यदारविः॥ एतद्विष्णुपदं नाम विषुवादधिकं कलं॥ कन्यायामि
धुनमीनेधनुष्यं पिरवेगतिः॥ षडशीतिमुखाः प्रोक्ताः षडशीतिगुणाः॥ फलैः॥ मात्स्ये॥ तथापि
मेवंतरादौ च आहुं देयं विज्ञातता॥ ताश्चा॥ अश्वयुक्तशुक्लनवमी द्वादशी कार्तिके तथा॥ त
तीया चैव माघस्य तथा भाद्रपदस्य च॥ फाल्गुनस्याप्यमावास्या पौषस्य कादशी तथा॥ आषाढी
स्यापि दशमी तथा माघस्य सप्तमी॥ अत्रोच्यते च मीनक्षया तथा षष्ठे च पूर्णिमा कार्तिकी फाल्गु
नी चैत्रीत्येष्टा पंचदशी सित्वा॥ मन्वंतरादयस्त्वेतादृशस्तस्याहंकारिकः॥ युगादयः॥ विष्णुपुरा
णो वैशाखमास्य च तृतीया नवम्यसौ कार्तिकशुक्लपक्षे॥ नमस्यामासस्य तमिस्त्रपक्षे त्रयोदशी

राम

पंचदशी च मन्वे एता युगाद्याः कथिताः पुराणैर्भरतं तपुराणसिथयाश्च तस्य॥ पानीयमप्यत्र तिनैर्विप्रि
अदघादत्र प्रयतः पितृभ्यः आहुं कृतं तेन समाः सहस्वरहस्यमेतत्पितरावदंति॥ ॥ नारदीये॥ ॥ द्वे शु
क्रे द्वे तथा कृष्णे युगाद्याः कवयो विदुः॥ शुक्ले पर्वहिके ग्राह्ये कृष्णे वैवापराहिके॥ वैशाखशुक्लप
क्षे स्य तृतीया पौर्णमासी कंतं युगं॥ कार्तिके शुक्लपक्षे स्य तृतातुनवे महानि॥ अथ कमाद्रपदे कृष्णत्रयो
दश्यं श्चोतु द्वापरं॥ माघे तु पौर्णमासी वैद्यारं कलियुगं स्य तमिति ब्रह्मपुराणोक्तं॥ माघे स्य
तृतीया पौर्णमासी पदममावास्या पुरा॥ कल्पमेदेन व्यवस्थित्य परे तथा सूर्यस्य सिंहसंक्रा
त्यामंतः कृतं युगस्य तु॥ अथ च श्रिक संक्रात्यामंतं स्वेता युगस्य वै॥ ज्येष्ठश्रवणसंक्रात्या
द्वापरांतं च संज्ञायतं शाचकुंभसंक्रात्यामंतं कलियुगस्य तु॥ अथ आहुददेशः॥
तत्र मनु॥ शुचिदेशं विविक्तं च गोमयेनोपलेययेत्॥ दक्षिणा प्रवृत्तां चैव प्रयत्नेन

यपरयेता॥ अषकाशेपुचोहेपुत्रलतीरेषुवेवहिविविक्तेषुचतुष्पादतिदलेनपितराम्भ
॥ यमः॥ दक्षिणाप्रवागस्त्रिंशद्विविक्तेषुभनहालांशुविदेशीपरीज्याशुगोमयेनोपले
पयेत॥ काम्पदेशानाहशंख॥ वाराणास्याकुनुहेत्रेभगुतुंगेहिमाचले॥ नर्मदावाहुदा
तीरेसर्वमानंतपमुच्यते॥ गंगाद्वारेप्रयागेचनैमिषेषुधरेतथा॥ सन्निहत्पांगयायांचसर्वम
जयतांत्रैजेत्॥ स्कंदो॥ तुलसीवनगतज्ज्ञायायत्रयत्रमवेतद्विज्ञातत्रश्राद्धंप्रदातव्यं
नृणांत्यग्निहेतवे॥ तुलसीवीजनिकराःपतितायत्रनारद॥ पिंडदानकृतंतत्रपि
हणामजयमवेत॥ अन्येपिकाम्पदेशस्तुलीतीर्थार्हिषपुराणादिभ्योवगंतव्याः
वर्ज्यानाहविस्तु॥ नमोब्रविषयेश्राद्धं कुर्यान्नमनुजोगच्छेत्॥ ततथा॥ चतुर्वर्ण्य
वस्थानियस्मिन्देशेनविघत॥ तंस्तेछदेशंजानीयदायां क्लृप्तंमत्परं॥ वायुपुराणे॥

राम

शंकोर्वर्जयेद्देशं सर्वेद्वादशयोजनं॥ उत्तरेणमहानघादहिणेतुकीकरात्॥ देशत्रैशंकवोनामश्राद्ध
कर्मणिगर्हितः॥ पारस्कराःकसिगाश्वसिंधोउत्तरकूलेत॥ प्रतष्ठाश्रमवर्माश्वदेशावर्ज्याःप्रयत्न
तः॥ पारस्कराःकाब्रह्मपुराणे॥ किरातेषुकलिगेषुकोकलोषुकमिद्विपि॥ दशार्त्तेषुकुमारेषुतंगे
षुकमेषुच॥ सिंधोउत्तरकूलेचनर्मदायाश्चदक्षिणे॥ पूर्वेषुकरतीयाःनदेयंश्राद्धमुच्यते॥ पनका
प्रदेशेषुस्वामिहस्तर्पयेज्जड॥ तद्भूमिस्वामिनस्तस्यहरतिपितरोवलात्॥ अग्रमागततस्तेभ्य
दधान्मृत्यंचजीवतां॥ यमः॥ अष्टव्यधपर्वताःपुराणातीर्थान्यायतनानिच॥ सर्वान्यास्वामिकान्य
हर्नीहितेषुपरिग्रह॥ वनानिगिरयोनद्यास्तीर्थान्यायतनानिच॥ सर्वान्यास्वामिकान्य
देवस्वाताश्चयेगीताःस्वामिनेषुनविघते॥ नहंक्रमिगुगंक्तिन्नसंकीर्त्तानिष्टमंघकं॥ देशंस्व
ष्टशब्दंचवर्जयेद्द्विद्वकर्मणि॥ अथकुतपाष्टकं॥ सत्यंतरे॥ मध्याह्नः॥ षड्गुणत्रंचत

श्री०

पालकं वलः॥ तीर्थं दमोत्तिलागावोदोहित्रश्चाष्टमः स्मृतः॥ पापं कुत्सितं प्रित्याहस्तस्य संतापकारि
 अष्टावेते यतस्तस्मात्कुतयो रतिविश्रुताः॥ अष्टौ तात्कालिको ज्ञेयो यदृणो चंद्रसूर्ययोः॥ मध्या
 हेतुसदा ज्ञेयः कुतपः ८ आदकर्मणि॥ द्वौ यामौ चटिकान् नौ द्वौ यामौ चटिकाक्षिकौ॥ सक
 लेः कुतपो ज्ञेयः यित्वा तत्प्रकारकः॥ सच त्रिभूतं तत्कठं॥ आपस्तंबः॥ कुतपो द्यामृत
 तीक्ष्णं चरति नास्करः॥ सकालः कुतपस्तत्र पिष्टाणां दत्तमनुयं॥ कुतपाख्यान्यमत्राणि षड्
 रोप्य मयानि च॥ सौर्वर्णी निप्रशंसंति पिष्टाणां तस्मिन् हेतवः॥ स्वर्गादीन्यर्घ्यापत्रेषु आसनेषु
 वक्तव्यं॥ कुतपासु तिलादमः॥ क्रियासाधनहेतवः॥ तीर्थं मंत्रविदो गोष्ठशालग्रा
 मशिलाभयः॥ गयायाः स्मरणं यत्र यत्र देशः कुतपः स्मृतः॥ गव्यं कुतपाख्यातं पिष्ट
 तां तस्मिन् हेतवे॥ भोजनार्थं तु विव्रेभ्यो दातव्यं तस्मिन् निमित्तेति॥ धेनुश्चाद्वेतुयोदयादुद्विक्तं

रात्र

सुरापाश्चरेनागोष्ठाश्चिकित्सकाः॥ रास्यकामास्तथोन्मत्ताः पशुविक्रयिणश्च यो॥ मानकुरास्तलाकुराः शि
 ल्पिनो यामयाजकाः॥ वृषलीभिः शरीताश्च श्रेणी राजन्ययाजकाः॥ वृषलीभिः शरीताश्च श्रेणी राजन्ययाजकाः
 काः॥ रत्नभूयाधवधिरमूकखल्वाटपेडकाः॥ कालोपजीविनश्चैव ब्रह्मविक्रयिणस्तथा॥ दंडधजाश्चैव विप्रायामका
 न्यकुराश्च यो॥ अगाहृहाहिनश्चैव गरीश्वरदावनदाहकाः॥ कुंडाशिना देवलकाः॥ परदारानिमरीकाः॥ श्यावदंताः कुत
 पः॥ स्त्रियः कुष्टिनश्च यो॥ वणिजो मधुहरीरोहसमश्रुमकहिताः॥ कन्यानाहृषकाश्चैव ब्राह्मणानां चंडिकाः॥ स्त्र
 चकाः पोषकाश्चैव कितवाश्च कुशिलवाः॥ समयानां चनेजारः प्रदाने ये सर्वाधकाः॥ अजाविकामाहिषिकाः सर्ववि
 क्रयिणश्च यो॥ वैष्णवीभुवये सकां अलोजादाहिनश्च यो॥ धनुःकलीकृतवृत्तिमित्रभक्तशठएव च॥ १३॥ युगकनी
 तथावर्जनीयश्चाग्नेदिधिष्ठपतिः॥ पादुरोगी गडमाली यस्मै वधामरीतेथ॥ पिशुनः कूटसाक्षी वेदीधरो गीहयाश्च
 मी॥ प्रवृत्त्यापनिवृत्तचतथा प्रवृत्तिनश्च यः यस्मै प्रवृत्तिताज्ञातः प्रवृत्त्यापुसितश्च यः॥ तोतुनो ब्रह्मवंशो नावाहवे
 वस्तं तोयम॥ राज्ञः प्रत्येकरोयश्च यामस्य नगरस्पवः॥ समुद्रयाया वातायां केशविनायिकास्तथे॥ अचकीर्णस

वीर ह्यो गुणः प्रित इषका गोविकयी वडुर्वीलः प्रगानेवैवयाजकाः॥ मद्ययाश्चकदप्यश्वसहपित्राविवादकृतदंति
कीवनेकी मत्रीयुक्तात्मादावृषकाः॥ सडिश्च निदितावारः स्वकर्मपरिवर्जिताः॥ परिवितिः परिवेत्ता नृपाया निरा
कृतिः॥ शूडावायः सुभावीय निराकृतिः॥ शूडावायः शूड शिष्यश्च नास्तिकाः॥ इष्टस्वदारकावाय यानकृते लिकस
याः॥ जौरावाधु विकारुष्टाः परस्वानासनाशकाः॥ चतुराश्चमवाद्याश्च सर्वते पक्ति इषकाः॥ अन्विपिनेयाः॥ अथानि
मन्त्राः॥ तत्रते चागृहगताकार्यः॥ अविः॥ प्रथमे क्रिनिवा सस्यात्र अत्रिपादी निमंत्रयेत्॥ मात्साः॥ आसनेषु त्रु
तेषु दभेव कुविधानतः॥ उपस्थष्टे दकारविप्राणु विष्यानुमंत्रयेत्॥ दक्षिणानुमानुभूतमयाद्य निमंत्रितः
एव निमंत्रानियमान् आचयेत् सैतकान् बुधः॥ दक्षिणानुमिति ब्राह्मण विषयवायुः॥ दक्षिणावरणविषः सख्य
वैत्र विषयत्वाः॥ पादोवायवैष्टा हो शूड षण्ति पूर्वकाः॥ नियमाः एवैदिन निमंत्रणे सर्वायास विनिर्मुक्तैः॥ का
मक्रोधविवर्जितैः॥ भवितव्यं भवद्विष्टश्च भवेत् श्राद्धकर्मणि॥ प्रातर्निमंत्रणे॥ अक्रोधः शौचः सततं ब्रह्म
चारिणिः॥ भवितव्यं भवद्विष्टश्च समयावश्चाद्दकर्मणि॥ निमंत्रणक्रममाह हस्यतिः॥ उपवीतीततो भूत्वा आह्वय

द्विसप्तममन्त्रपसंयेन पित्रोः स्वयं शिष्याथवा सुतः॥ दोदेव पितृकृत्ये त्रीने कैंक मुभयवत्वा॥ भोजयेत्समष्टदोपिन
प्रसज्जेत विसृजेत्॥ सक्रियो देशकालौ च शौचं ब्राह्मणसंपदः॥ पंचेताश्चितस्मान्नेह ताविसृजेत्॥ सक्रियो देशकालौ च शौ
चं ब्राह्मणसंपदः॥ पंचेताश्चितस्मान्नेह ताविसृजेत्॥ विप्राणामजाने॥ वशिष्टः॥ यद्येकं भोजयेद्वा द्वे देवत
त्रु कथं भवेत्॥ अत्र पात्रे समुद्रत्य स मृदोर्विस्पृष्टेन स्पृशुः॥ देवतायुतेन कृत्वा ततः कर्म पूर्वत्रयेत् तदन्नं प्राज्ञे पद
भोदद्यात्सुखारिणो शरुशः॥ भोजयेदथवा पक्कं ब्राह्मणं कृत्वा ततः देवकृत्वा तु नैवेद्यं पश्चात्समु निर्वपेत्॥ कु
शप्रतिनिधिवा॥ सत्यव्रतः॥ प्रतिधाय देवेभ्यः समाहितः॥ पिबानुपिषस्युः कृत्वा न प्रतिपादयेत्॥ अ
थ निमंत्रितविषयमागमनुः॥ निमंत्रितो द्विजः पित्रे नियुतामाभवेत्सदा॥ न च कुक्ष्यस्थीयतीत्यस्य आह्वयत
इवेत्॥ पुनः अहिसास्यमक्रोधोद्गाराश्च गमनक्रियाः॥ अनारोहं नृणां तिः आह्वयानां स्नाविधिः॥ हेतितक
यथा नृणां तृणाह्वयकृत्वा यः॥ कथं विदण्य कामश्रयायः श्रुकरं तोत्रजेत्॥ वाह्यरागं सुखं कृत्वा देवताः पितृ
तदन्नसमुपोन्नतितस्मान्नन्नयति कर्मत्॥ किंतु नैकारयितानुयाति पात्रयेत द्विजः॥ ब्रह्महत्यामवा

निदे पित्र्यकर्मणि॥ आह्वयकृत्तवासाः स्यादिति वेदविदामतौ देवः॥ तथा वयं त्रितोदाता प्रातः स्नात्वा सहा वरुणं आ
रभेत न चैः पात्रैः चारुं खवाधेवैः॥ उशनसः॥ गोमयादकर्ममिमांजनमोडशोचं कुर्यात्॥ उड्डु उडविषयो॥ संयुहो
वामहस्तं बुद्धमोक्षगृहं गवतितथा॥ जलादेति लकहस्वानिनाशाः पितरो गताः॥ हेमादिगान्त्रियं कुपुडु मेव
निषित्तं धेति यं कुपुडु तथा हस्वास्तं धेमात्यं तथैव च॥ निगशाः पितरो याति हस्वास्तं च लोपति॥ तथा चा॥ ऊह
पुडु हि ज्ञातीनामग्निहोत्रसमाविधिः॥ आहूकाले संपासकत्री भोकाववर्जयेत्॥ तथा॥ जपे होमे तथा दाने
स्वाध्याये पितृकर्मणि॥ तत्सर्वं नश्यति क्षिप्रं मूर्खैः सुं उ विनाकृते॥ एतानि विधिनिषेधवाक्यानि परस्परविरोधी
नित्यपरिहाराय व्यवस्था कार्या॥ यानि निषेधवाक्यानि तानि तिर्यक् पुडु गंधान्निपनपराणि इत्येकं॥ यथा
वारं व्यवस्थित्यपरो॥ वखयात्रादीनि पूर्वमेवोदाहृतानि॥ अथ प्रयोगः॥ यमः॥ ततः स्नात्वा निवेद्य भ्याः प्रसुत्या
यकृतां जलिः॥ पाद्यमाचमनीयं च संप्रयक्षेद्यथाक्रमेण॥ वदन् नारदः॥ निवेदितेषु विषेषु भित्तिबुद्धिज्ञानमः॥
पायश्चित्तविशुद्ध्यात्तिषाभ्यानुज्ञा समाचरेत्॥ दद्याद्देवदं डार्थं हिरण्यकुशमेव वा॥ आहार्थं महतो विदुः

वृषिपादयोनिमंत्रयेत्॥ मात्स्य उदपात्रं च कास्पं सुमेजं गां च समिकुशं॥ आहरेदप सत्वेन सर्वं दक्षिणतः शनैः॥
एवमासाद्य तत्सर्वं भवनस्यायतां धुवि॥ गोमयेनापलितायां गोमूत्रं कृतं मे उले॥ अज्ञानानिः सपुष्पा निस्तदभ्य
क्षोपसंश्रयत्॥ विषाणां जालयेत्यादा नतिम क्त्वा पुनः पुनः सायनीये॥ दिवा वा यदिवारा नौन कुर्यात्॥ मात्स्यः
कविः॥ प्रत्यक्षं सुसक्तं कुर्वीत मिप्रसादातिषेचनं॥ कर्त्तव्यत्वा गतं ए कृतं वदेत्सु स्वागतं पुनः॥ प्रक्षालयेद्विप्र
पादाभ्यां नो देवि॥ त्रितिर्युवा॥ यं थिर्युसुप विप्रस्य विप्रया दानिषेचनो॥ यथा वज्रहोतु ह्यो देवताः पितरस्तथा
तिलैः पुष्पैस्तथा देवैरङ्गिर्गंधादिमिष्यते॥ पिहणां जालयेत्यादा न तथा प्रत्यक्षुः सुवि॥ तनवृता वने जम
मपि॥ रामा वज्रा॥ पादशोचमनभ्यंगं तिलहीने च तप्येत्॥ तत्सर्वं विजटवस्य यच्च आह मदक्षिणा॥ यमोपा
दप्रक्षालनं कुर्यात्स्वयमेव विनीतवत्॥ इति॥ दर्मपाणि हि राचम्यन्तु वासाजितं डिय॥ परिश्रिते॥ सुतो
दशो गोमयेनोपलेपयेत्॥ संयुहो॥ मंडलस्यान्नरेभागे विप्रस्याचमनं क्रिया॥ अमृतं सपिबेको यच्च धिरदक्षि
णोत्तथा॥ अमर्नं कुतपदेद्यादयहापि पवित्रवत्॥ नतसिद्धमिति बोधकं त्वितेष्टा सनेषु च॥ आसन्नमिति तां

यादा सनं संसृजन्नि। मारते॥ दक्षिणायास्तथादती विष्टरेषु निवेशितायाः पादजोश्चैव विप्राणां ये त्वं सुपुं
जते॥ देवताः॥ ये वा प्रवेशे देवार्थं विष्णुं प्रवे निमंजिताः॥ प्राञ्जु खान्या सनाये पाद्विदमी पृथुता निचां दक्षिणा
सुखसुक्रा निपिहणमासना निच॥ दक्षिणाये कुदनीणि यो हितानि ति लोदकेषां उपवेशनेदिमियमवा
सरा संख्यां वाहयो हो देवप्राञ्जु यः पित्र उद गेक कमे वच॥ माता महा मा मय्य वतं वं वा वैश्वदेविकां माता
अप वित्रप वित्रो वा सर्वा वस्थां गतो पिवा॥ यः स्मरं तु उरिकां सवा स्त्रान्यतरः सुवि॥ श्राद्धभूमौ गोप्या भ्यात्वा
ध्यात्वा देवं गदाधरां॥ स्वायिह भनसा ध्यात्वा तैतः श्राद्धं समारभेता॥ श्राद्धं करिष्यस्तिष्ठेत्॥ पुराणां
उक्तो ह्यसौ कृत्वामातुः प्रामेतरा स्थितो॥ सप्रथयेष्ट्राण विष्टां सर्वाष्टकां हि ज्ञातुमाच॥ कुत्रेष्टाति तेरेतु
ज्ञाता॥ देवताभ्यां पिह्येष्ट्रां महाया गिभ्यां वच॥ नमः स्वधायै स्वाहाये नित्यमेव नमानमस्तुति विज्ञापाः॥ अ
पहतां सुगुडं तिलविकरणां॥ योगी॥ पाणिप्रज्ञानेन कृत्वा विष्णुराष्टौ च कुशमणि॥ इति वासना विष्टां
कुशदानविशेषः पुराणां॥ एतत्कर्मणि वामे वैदेवैकर्मणि दक्षिणयमे॥ यवहस्तस्तेन देवा विज्ञापा वाहनं

प्रति॥ आवाहयेदनुज्ञातो विश्वे देवाः सृष्ट्वा॥ विश्वे देवाः सृष्टुं तेति मंत्रं जप्यततो ज्ञताः॥ ओषधय इति मंत्रेण विकि
रितुप दक्षिणे आगच्छतु महाभागा इति च पठेत्वा योगी॥ अपसंशतः कृत्वा पितृणां मंत्रं दक्षिणां॥ द्विगुणास्तु कु
शाद्वलाद्युशंतस्त्रित्वापि दक्ष॥ आवाह्यतदनुज्ञातो जपेदायं न स्तता॥ अथाग्नी साहस्योगी॥ यवे रक्षवकीर्या
यभा जुने सप वित्रके॥ शनो देव्या पमः॥ द्विध्यायं वासी तियवा कृत्वा॥ यादिवा इति संत्रां हस्तैश्च धूपदापयेत्॥
चतुर्विंशति मते॥ मन्त्रां विश्वस्ते जप्यन्ते॥ पुष्पैरभ्यर्च्य स नष्टर्कं॥ पूरयेत्वा त्र्युगमं तु स्यात्पदमप वित्रके॥ यवे
रक्षवकीर्या यभा जुने सप वित्रके॥ द्विदशलां के देवा नोपात्रे कृत्वा पयः॥ जपेत्॥ योगी॥ पवित्रे स्थिति मंत्रेण हस्तैः
के॥ वधारयेत्॥ अंतर्गते कुशक्रान्ते कोशे प्रादेशं मितो॥ गार्गी॥ दत्वा हस्तं पवित्रं तु हस्तैश्च विनिःक्षिपेत्॥ योगी॥
दत्वा दकं गंधमाल्यं धूपदानं सदीर्घं॥ तथा क्रादना दामं च कृत्वा यार्थं मंत्रं च॥ वेजरापः स्त्री त्वापि तृणां शीण
वैद्विपात्राणि धर्म विवा एकां सुधा वज्रं पुवा आराधयेत् पुण्या विधिः॥ चतुर्विंशति मते॥ तिस्रस्तिस्रशलाकाः सु
पिष्टे पवित्रपुपा विणे॥ योगी॥ यवार्थास्तु तिलैः कायीः कुयादवी दिष्ट्वं च॥ अं पु॥ ततो वामेन हस्तेन गृहीत्वा चम

श्रा०
२७

सत्क्रमात्। पितृर्नर्येन नमो यदक्षिणेन च पाणिना॥ दत्तदर्भोदके हस्ते विप्रेभ्यश्च पृथक् पृथक् कारुण्यमंत्रं न पंथाथया
दिया आ पश्यति॥ प्रवेताः॥ गोत्रसंवेधिना मानि पितृणां मनुकीर्तयेत्॥ एकैकस्य तु विप्रस्य अर्घ्यपात्रं विनिक्षिपेत्॥
येना॥ दत्वा च संश्रवां स्त्रेवां पात्रे संवेधिना कृत्वा विधानतः॥ पितृभ्यः स्नानमसातिनां पुत्रपात्रं करोत्यधः यमः॥ त
ब्राह्मणः॥ यस्मिन् न संश्रवाः पूर्वमर्घ्यपात्रे निवेशिताः॥ कृत्वा विसर्ज्यतेषां न दुर्गानि पुत्रपात्रकं॥ एतद्वाक्यमेक
द्विष्टविषये॥ पुत्रानंस्थापयेत्त्रैको द्विष्टे सदा दुष्कृत्युच्चतुर्पात्रैः कुर्यात्तस्योपरि कुशं न्यसेत्॥ पितृकप्रथ
मं पात्रं तत्रैतामहं न्यसेत्॥ प्रपितामहं ततो न्यस्य नोदरे च बालयेत्॥ स्पृष्टसुहृत्तमन्यत्र नीतसुहृदि ततः॥
पश्चतत्रैतामहं न्यसेत्॥ प्रपितामहं ततो न्यस्य नोदरे च बालयेत्॥ स्पृष्टसुहृत्तमन्यत्र नीतसुहृदि ततः॥
न्यसेत्॥ वैजवापि॥ तस्योपरि कुशाद्दत्त्वा पदद्वयं पूर्वकं गंधपुष्पाणि दीपं च धूपं चोपवीतं क॥ शातातपः॥
करे पवित्रं कृत्वा नुगंधं यस्मिन् विनिक्षिपति पितृयज्ञस्य तत्तुल्यं निराशाः पितरोगताः॥ यज्ञोपवीतं विषाणां स्कुधा नैव
वतारयेत्॥ गंधादिश्चासिद्ध्यर्थं देवे पित्र्ये च कर्मणि॥ मनु॥ उपवीतीततः कुर्याद्वितः॥ आद्वेन लेपनं॥ न विद्युक्तः

२७